

[Samuel sen.]

Overvrager, vi har, den ene bosiddende i Thorshavn og den anden paa Suderø, har saa store Distrikter, at de vanskeligt kan tilse det Arbejde, de har Ansvar for, og som udføres af de saakaldte Vragere. Man har derfor oppe paa Øerne ønsket ansat flere Overvragerer eller, som det foreslaas her i Lovforslaget, en Overvrager og nogle Vragersassistenter — saaledes kaldte vi dem i Lagtinget, her i Lovforslaget kaldes de Vragerkontrolører, men Navnet er ligegyldigt, det skal jeg ikke gøre Ophævelse over. Der stilles til Overvragerens Disposition 5 Mand, som skal føre det Tilsyn, der skal udføres rundt omkring i Distrikterne.

Lagtinget har, som sagt, i Fjor tiltraadt Forslaget og har kun haft en eneste Betænkelighed, nemlig ved Bestemmelsen om, at en Del af Lønnen til Overvrageren og Vragerkontrolørerne skal dækkes ved en Afgift paa den eksporterede Fisk. Tidligere har Staten betalt Overvragernes Lønning, medens Eksportørerne har betalt hele Vragningen eller Undervragernes Lønning, ligesom Eksportørerne har betalt Overvragernes Diæter og Rejseudgifter. Ifølge Lovforslaget skal det meste af Lønnen til Vragerkontrolørerne afholdes gennem en Afgift paa Eksportvarerne. I og for sig havde man i Lagtinget ikke saa meget derimod, fordi man er saa interesseret i at faa en god Kontrol; men netop i Øjeblikket producerer vi Klipfisk og Saltfisk med meget store Tab, vi faar i Øjeblikket knapt nok Halvdelen af Produktionsomkostningerne betalt, og derfor mente man, det vilde være noget nedslaaende i Øjeblikket at lægge en ekstra Afgift paa denne Vare, som man ikke havde haft tidligere, selv om det ikke er nogen større Afgift.

Det var en af Grundene, maaske Hovedgrunden til, at Lagtinget sagde: Nej, skønt vi er enige i Princippet om det foreliggende Lovforslag, saa vil vi dog hellere gaa noget langsommere frem. Lad os i Stedet for de 5 Kontrolører faa en Kontrolør paa det ene Sted, Klaksvig paa Norderø, for dèr mente man, der trængtes haardst til det. Det var nærmest for at spare paa Udgifterne, idet man vilde undgaa denne ekstra Afgift paa Klipfisk og Saltfisk i Øjeblikket, hvor Produktionen arbejder under saa haarde Vilkaar.

Jeg ser, at den højtærede Handelsminister ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag har taget Hensyn til denne Indvending fra Lagtingets Side, idet det i § 6, hvori det bestemmes, hvor meget der skal lægges paa

Klipfisken og Saltfisken, i andet Stykke siges:

„Denne Afgift kan Ministeren for Handel og Industri under særlige Omstændigheder“

— det vil altsaa sige under de nuværende Omstændigheder —

„midlertidig nedsætte, eventuelt frafalde“.

I Øjeblikket er det faktisk saadan, at man kan ikke lægge nogen ekstra Udgift paa Klipfisken og Saltfisken. Klipfisk og Saltfisk har i Øjeblikket meget svært ved at betale Diæter og Rejseudgifter til Overvragerne og saa hele den Sum, der skal betales for Vragerarbejdet til de forskellige Vragere rundt omkring paa Færøerne.

Denne Del af Lovforslaget er det, jeg er betænkelig ved. I øvrigt mener jeg, at den foreslaaede Ordning med een Overvrager, der skal lønnes saadan, at han er uafhængig, og saa disse forskellige Vragersassistenter rundt omkring paa Færøerne er en Ordning, vi skulde have haft for længe siden, og jeg vil meget anbefale, at vi nu arbejder videre paa det Grundlag, her er Tale om; jeg betragter i saa Henseende Forslaget som et udmærket Forhandlingsgrundlag.

Da jeg ved, at der ønskes Udvalgsbehandling, skal jeg ikke gaa i Enkeltheder. Jeg skal kun om de Klager, som der tales om i Bemærkningerne til Lovforslaget, sige, at jeg mener at vide, at der mangen en Gang har været Anledning til at føre Klager over det ene og det andet med Hensyn til Vragning af Fisk. Før 1912 havde vi jo ingen Overvrager, i det hele taget ikke nogen særlig Vragerordning; der blev nok vraget Fisk, men der var ikke nogen lov-bunden Ordning før den Tid. Men jeg er klar over, at der er Mangler ved den Vragerordning, vi har i Øjeblikket, at det er nødvendigt at faa disse Mangler rettet, og at flere af de Klager, der har været fremsat, har været berettigede.

Men man maa ikke tro, at naar man gennemfører en Ordning som den, her er Tale om, bliver man fri for Klager. Hvis den højtærede Handelsminister mener, at saa snart dette Lovforslag gennemføres, saa vil der ikke fra Spanien og Italien til Ministeriet for Handel og Industri blive sendt Klager over Fisk, saa er jeg bange for, at han vil blive skuffet. For Forholdet er dette, at naar der er nedadgaaende Priser, naar man har købt Fisk, og Prisen saa falder, og man brænder inde med Fisken, saa kommer der næsten altid Klager fra Kø-